

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/36/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201293
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201293.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. L., bytom v V., zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Ščepkom, kancelária so sídlom v Bratislave, Lombardiniho 15, proti žalovanému Krajskému stavebnému úradu v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. mája 2011, č. A/2011/1373/KIZ, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2012, č. k. 4S/135/2011-47, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2012, č. k. 4S/135/2011-47 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Uznesením z 21. septembra 2012, č. k. 4S/135/2011-47 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. mája 2011, č. A/2011/1373/KIZ. Napadnutým rozhodnutím žalovaný zastavil konanie vo veci návrhu na obnovu konania ukončeného právoplatným rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave zo 04. júna 2010, č. A/2010/1642/HVR, pretože podávateľa návrhu v ustanovenej lehote nezaplatili správny poplatok.

Cítujúc § 8 ods. 1, 2, § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnych poplatkoch“), § 30 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“), postupujúc podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), dospel krajský súd k záveru, že predmetom súdneho prieskumu nebolo rozhodnutie, ktorým boli priamo dotknuté práva žalobcu. Navyše, preto, že žalobca v žalobe neuviedol, ktoré jeho práva boli rozhodnutím o zastavení konania pre nezaplatenie správneho poplatku dotknuté, rozhodnutie nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uviedol, že listami z 24. januára 2011 a 26. januára 2011 adresovanými Mestskej časti Bratislava Staré Mesto a Krajskému stavebnému úradu v Bratislave požiadal spolu s manželkou, aby sa obnovilo územné konanie v rámci „autoremedúry“ z tam uvedených dôvodov. Všeobecne ide o porušenie zákonom stanovených zásad správneho konania, a to najmä zásady súčinnosti, v ktorej sa určuje, akým spôsobom musia správne úrady pristupovať k účastníkom konania, teda k tým osobám o ktorých právach, prípadne povinnostiach rozhoduje. Z obsahu tejto zásady je zrejmé, že správne úrady musia k účastníkovi konania pristupovať ako k subjektu, ktorého sa rozhodnutie priamo dotkne. Účastník je v inom postavení ako správny orgán a ktorý musí mať možnosť svoje práva aktívne hájiť aj s pomocou správneho orgánu. A nakoľko všetky rozhodnutia (viď administratívny spis) svojim obsahom dokazujú, že tomu tak nebolo, je potrebné odstrániť nepravosť tým, že žalovaný nariadi územné konanie a konanie o využití územia obnoviť.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zastavené konanie o návrhu žalobcu na obnovu územného konania z dôvodu nezaplatenia správneho poplatku (§ 9 zákona o správnych poplatkoch).

Podľa ustálenej súdnej praxe je rozhodnutie o zamietnutí návrhu na obnovu správneho konania spôsobilým predmetom súdneho preskúmavacieho konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V prejednávanej veci však žalovaný konanie zastavil, o návrhu nekonal, pretože neboli naplnené podmienky konania, nebol zaplatený správny poplatok.

Podľa § 244 ods. 1 až 3 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 248 OSP sudy nepreskúmajú:

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznameniajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznameniajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom,

ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o správnych poplatkoch poplatky určené v sadzobníku pevnou sumou sa platia bez výzvy a sú splatné pri podaní, ktoré smeruje k vykonaniu úkonu alebo k uskutočneniu konania, ak pri jednotlivých položkách sadzobníka nie je ustanovené inak. Podaním vzniká zároveň poplatková povinnosť. Ak nebol poplatok zaplatený pri podaní alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplataenie.

Podľa § 9 zákona o správnych poplatkoch ak poplatky splatné podľa § 8 tohto zákona nebudú zaplataené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplataenie poplatku sa nemožno odvolať.

Obnova konania je inštitút, ktorým sa odstraňujú skutkové omyly, nedostatky v skutkovom stave pre nevykonanie dôkazov. Jej účelom je okrem uvedeného odstránenia skutkových nedostatkov aj vydanie nového meritórneho rozhodnutia. Samo rozhodnutie o obnove konania je rozhodnutím spôsobilým zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb, a teda je uznávané ako spôsobilý predmet súdneho prieskumu zákonnosti v správnom súdnictve.

Napadnuté rozhodnutie však nie je rozhodnutím o návrhu na obnovu konania, ale je procesným rozhodnutím vydaným podľa § 9 zákona o správnych poplatkoch ešte pred tým, než sa žalovaný návrhom na obnovu konania vôbec mohol začať vecne zaoberať. Žiadateľovi o obnovu konania zo zákona o správnych poplatkoch prislúcha možnosť odvrátenia takéhoto rozhodnutia, ktorou je zaplataenie správneho poplatku v lehote 15 dní od doručenia písomnej výzvy správneho orgánu. To, či správny orgán bude ďalej pokračovať v konaní, ktoré ukončí rozhodnutím o návrhu na obnovu konania ako takom, je v plnom rozsahu závislé od správania sa žiadateľa o obnovu konania. Správny orgán nemá v prípade zaplataenia alebo nezaplataenia správneho poplatku právo úvahy, či bude v konaní pokračovať, alebo konanie zastaví, ak sú aj všetky ostatné podmienky konania splnené.

Vzhľadom na povahu napadnutého rozhodnutia je namieste prikloniť sa k záveru krajského súdu, že ide o rozhodnutie, ktoré je v zmysle § 248 písm. a/ OSP vylúčené z prieskumu zákonnosti v správnom súdnictve a konanie podľa § 250d ods. 3 OSP z tohto dôvodu zastaviť. Preto najvyšší súd preto uznesenie krajského súdu ako vo výroku vecne správne potvrdil (§ 250ja OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP).

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému zo zákona právo na náhradu trov konania v správnom súdnictve neprislúcha.

Najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že procesnú vinu za zastavenie konania v plnom rozsahu nesie žalobca rovnako, ako ju nesie aj za zastavenie správneho konania, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.